

Geborrel in de kas

Het regent al de hele dag in het dorp Hotsjietonia en ik zit lekker binnen bij Rozemarijn en Professor Plof. Ik heb net koekjes gebakken met Rozemarijn en ik ben van plan om even bij Stanley Stekker

langs te gaan. “Wat ga je bij Stanley doen, Stuiter?”, vraagt Professor Plof. “Ik ga vragen of hij een auto met me wil maken, eentje die heel hard gaat!”, zeg ik. “Oh, maar daar kan ik je ook wel mee helpen”, zegt Professor Plof. “Maar dan maken we iets anders, iets dat veel harder gaat!” “Oké”, zeg ik, “dat lijkt me wel leuk.” “Rozemarijn, heb jij misschien een lege plastic fles voor ons?”, vraagt Plof. “Ja, natuurlijk”, zegt Rozemarijn en ze geeft me de fles. Ik loop mee naar de kas van Professor Plof. Die ziet er altijd prachtig uit, overal staan glazen buisjes met vloeistoffen in allerlei kleuren erin. En sommige buisjes borrelen ook een beetje, en er komt een soort rook uit. “Ga jij hier maar even zitten, Stuiter”, zegt Plof, en hij wijst naar een krukje in de hoek. Zelf gaat hij aan de slag met de plastic fles. Hij gooit er allerlei gekleurde vloeistoffen uit de buisjes bij. Het ziet er heel spannend uit en het gaat steeds meer borrelen en roken. Wat zou de professor aan het maken zijn? En dan opeens: Boem! Knal! Boing! Ik schrik me een hoedje! Wat een lawaai! Ik zie een heleboel rook, het lijkt wel of er brand is. Rozemarijn komt de kamer in gerend. “Wat is hier aan de hand?”, roept ze geschrokken. “Is iedereen in orde?” De rook verdwijnt langzaam en dan zien we Professor Plof. Hij heeft zwarte vlekken op zijn witte jas, zijn bril staat scheef op zijn neus en zijn haren zitten helemaal in de war. “Ik wilde een raket maken”, zegt Professor Plof beteuterd. “Eentje die heel hard de lucht in gaat. Maar ik denk dat ik de verkeerde vloeistoffen bij elkaar heb